

หน้าที่ของผู้ที่เป็น “พ่อ”

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِدِيْعِ الْاَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ . يَعِزُّ مَنْ تَمَسَّكَ بِاَشْرَافِ الْعَادَاتِ . وَيُكْرِمُ مَنْ تَعَلَّقَ بِاَكْرَامِ الصِّفَاتِ . وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ نَهَى عَنِ التَّشْبُهِ بِاَهْلِ الْكِتَابِ . وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلَ اللهِ اَتَاهُ اللهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَلَ الْخِطَابِ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اُوْلِي الْاَلْبَابِ . الَّذِيْنَ تَخَلَّفُوْا بِاَخْلَاقِ نَبِيِّهِمْ . وَتَمَسَّكُوْا بِعَادَاتِ دِيْنِهِمْ . وَ لَمْ يَسْئَلُوْا سَبِيْلًا غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ . فَرَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ .

أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللهِ . اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللهِ تَعَالٰى وَطَاعَتِهِ . فَقَدْ قَالَ اللهُ تَعَالٰى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ : وَالْعَصْرُ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوٰصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوٰصَوْا بِالصَّبْرِ .

พี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

หน้าที่ของผู้ที่เป็นพ่อที่เป็นมุสลิม คือ เขาต้องเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณลักษณะของความเป็นพ่อ เริ่มตั้งแต่ก่อนการมีลูกเขาต้องเลือกเฟ้นคนี่มาเป็นคุณแม่ของลูก เมื่อเขารับบริสกีที่เรียกว่าลูก เขาต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ตั้งชื่อของลูกด้วยนามชื่อที่เป็นศิริมงคล เชื่อดส์ตร์ทำอาภิเภาะห์ในวันที่ 7 นับจากคลอดออกจากครรภ์มารดา ทำการเข้าสุนัต(คิตาน) ให้ความสงสารเมตตาทาอาหาร เลี้ยงดูด้วยความเต็มใจ อบรมบ่มนิสัยด้วยวัฒนธรรมของอิสลาม รู้และเข้าใจศาสนา ฝึกฝนให้ปฏิบัติของที่เป็นฟิรดู และสุนัตจนเกิดความเคยชิน พร้อมให้ได้รับมารยาทที่ดีงาม เมื่อถึงวัยอันสมควรที่จะมีครอบครัวก็ต้องจัดการให้ หลังจากนั้นถ้าลูกปรารถนาจะคงอยู่ใต้การดูแลของพ่อหรือเอกเทศ ก็ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ และเขาจะดำเนินชีวิตด้วยลำแข้งของเขาเอง

อัลลอฮ์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا

مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ :سورة التحريم: الآية 6

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เจ้าทั้งหลายจงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันนั่นคือมนุษย์และหิน มีมาลาอิกะห์ผู้กล้าหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามในสิ่งที่ถูกใช้”

ในอายะห์โองการนี้ได้ชี้ชัดให้ผู้ที่ป็นพ่อรักษาครอบครัวที่ประกอบด้วยลูกให้รอดพ้นจากไฟนรก ดังกล่าวนี้นี้ด้วยการต่อออตต่ออัลลอฮ์และการต่อออตต่ออัลลอฮ์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการรู้ว่าสิ่งไหนคือความดีและความชั่ว ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นด้วยการเรียนรู้หน้าที่ต่าง ๆ ระหว่างบ่าวและพระเจ้า และสิ่งที่พึงควรมีต่อมนุษย์ด้วยกัน เพื่อความสุขในอาคิเราะห์และ ในโลกดุนยา

ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าว

أَكْرَمُوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ فَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ هَدِيَّةٌ إِلَيْكُمْ :

رواه ابن ماجه

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงทำให้มีเกียรติกับบรรดาลูกของพวกท่าน และทำให้พวกเขาทั้งหลายมีมารยาทที่ดีงาม เพราะแท้จริงบรรดาลูกของพวกท่านเป็นของขวัญแก่พวกท่าน”

มนุษย์ที่เกิดมาในโลกดุนยาใบนี้ อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดริสกีให้แก่เขาแล้ว จะยากจะดีจะมีหรือจะจน ไม่ใช่เหตุที่มนุษย์คิดขึ้นเองโดยการริตรอนสิทธิ์ของลูกที่จะลืมหาดูโลก โดยการทำแท้งบ้าง ฆ่าบ้าง ประดุจการกระทำของยุคยาฮิลียะห์ที่ฆ่าลูกและฝังลูกสาวทั้งเป็น

อัลลอฮ์ตรัสว่า

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ

خَطْئًا كَبِيرًا : سورة الاسراء : الآية 31

ความว่า “และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเจ้า เพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง”

บรรดานักปราชญ์ได้กล่าวว่า ปัจจัยยังชีพของลูก ๆ และของพวกท่านนั้น เป็นหน้าที่ของอัลเลาะห์ ท่านอย่ากลัวความยากจน เพราะมีลูกมาก การกระทำอย่างนั้นก็ไม่ต่างกับพวกญาฮิลียะห์ ที่ฝังลูกผู้หญิงเพราะกลัวความยากจนและความอับอาย

ท่านนบีมุฮัมมัด(ศ็อลลา) ถูกถามเกี่ยวกับบาบใหญ่ นั้นคืออะไร

ท่านนบีมุฮัมมัด(ศ็อลลา) ตอบว่า

أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ . وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ .

وَأَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلِ جَارِكَ . : رواه البخاري ومسلم والنسائي

ความว่า “การที่ท่านสร้างภาคีต่ออัลลฮ์ในสภาพที่อัลลฮ์เป็นผู้สร้างท่าน และในการที่ท่านฆ่าลูกของท่านเพราะกลัวจะมาแย่งอาหารท่าน และการที่ท่านผิดประเวณี (ซินา) กับภรรยาเพื่อนบ้านของท่าน”

เป็นการแสดงออกจากคำกล่าวของท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) แก่ผู้เป็นพ่อให้มีความรักเอื้ออาทรต่อผู้เป็นลูก มิให้ทำร้ายลูกๆ ด้วยทางตรงหรือทางอ้อม ส่วนหนึ่งจากการทำร้ายและทำลายลูกโดยทางอ้อมนั้นคือ ไม่ได้สอนลูกให้ละหมาดได้ และไม่สอนลูกให้ได้ละหมาด อาจอ้างว่าสงสารลูกต้องตื่นตึก ๆ เพื่อละหมาดซุบฮิ เดียวไปเรียนหนังสือหลับในห้องเรียน เป็นการกระทำที่ฝืนบัญญัติอิสลาม และให้อันตรายแก่ลูกในอาคีเราะห์ พ่อที่ดีต้องรักลูกทั้งโลกดุนยาและอาคีเราะห์ อย่าให้ความรักแก่ลูกเฉพาะดุนยาอย่างเดียว ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) ได้กำชับเรื่องดังกล่าวว่า

مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ . وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ

أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ رواه الحاكم والترمذي

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงใช้ลูก ๆ ของพวกท่านให้ละหมาดขณะพวกเขา
เขามีอายุได้ 7 ขวบ และจงลงโทษพวกเขา(เมื่อพวกเขาละทิ้งละหมาด) เมื่อพวกเขา
เขามีอายุได้ 10 ขวบ...”

การลงโทษเพื่อให้ได้มาซึ่งความดีนั้นเรียกว่าความรัก คนโบราณบอกว่ารักวัว
ให้ผูก รักลูกให้ตี ส่วนหนึ่งจากการแสดงออกซึ่งความรักต่อลูกก็ต้องเสมอภาคต่อ
บรรดาลูก ๆ อย่าเหลื่อมล้ำ หรือไม่เท่าเทียมในความรักและการให้ ซึ่งจะนำไปสู่
ความไม่ปรองดองระหว่างลูก ๆ

ท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า

سَأَوْوَا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ فِي الْعَطِيَّةِ فَلَوْ كُنْتَ مُقْضِيًّا أَحَدًا لَفَضَّلْتُ النِّسَاءَ :

رواه البيهقي والطبراني

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงให้มีความเท่าเทียมต่อบรรดาลูก ๆ ในปัจจัยที่
ให้ (عَطِيَّة) ถ้าแม่ข้าพเจ้าเป็นผู้สามารถให้ความเหลื่อมล้ำต่อผู้หนึ่งผู้ใดได้
แน่นอนข้าพเจ้าก็จะให้แก่บรรดาหญิง”

ขอฝากในท้ายคุตบะห์แก่บรรดาคุณพ่อทั้งหลายด้วยคำพูดของท่านอุมัรฺบุตร
คอตตออบ ที่ชี้แจงคำว่ารักและหวังดีจากพ่อในยุคของท่านให้รู้ถึงคุณค่าการเรียนรู้อะ
และการยิงธนู เพื่อจักได้เผชิญโลก และรักษาตัวเองจากไฟนรกด้วยการสร้างเลือดเนื้อ
ด้วยของฮาลาลว่า

مِنْ حَقِّ الْوَالِدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يُعَلِّمَهُ الْكِتَابَةَ وَالرِّمَاطِيَّةَ وَ الْإِلَّاءَ يَرْزُقُهُ

إِلَّا حَالًا طَبِّيًا

ความว่า “สิทธิของลูกที่พึงได้รับจากพ่อให้พ่อสอนลูกเรื่องการเขียนและ
ยิณฐและอย่าให้ลูกบริโภครสกินนอกจากของที่ฮาลาล”

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ